ОСНОВНИ СУД
У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ
07. 10. 2026
ПРИМЉЕНО

Република Србија
ВИШИ СУД У СМЕДЕРЕВУ
Кж1 110/26
Датум: 06.10.2026. године
С м е д е р е в о

У ИМЕ НАРОДА

Виши суд у Смедереву, као другостепени, у већу састављеном од председника суда - судије Слађане Бојковић, као председника већа и судија Лидије Јовановске и Душана Милошевића, као чланова већа, са записничарем Јованом Николић, у кривичном предмету окривљеног Зорана Мировића из Великог Орашја, због кривичног дела недозвољено складиштење робе из члана 176а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, одлучујући о жалби браноица окривљеног, адвоката Милорада Рајића из Крагујевца, изјављеној против пресуде Основног суда у Великој Плани К 31/23 од 17.03.2026. године, на седници већа одржаној 06.10.2026. године, једногласно је донео

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба окривљеног Зорана Мировића из Великог Орашја, адвоката Милорада Рајића из Крагујевца и пресуда Основног суда у Великој Плани К 31/23 од 17.03.2026. године, се **ПОТВРЂУЈЕ.**

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Великој Плани К 31/23 од 17.03.2026. године, окривљени Зоран Мировић из Великог Орашја оглашен је кривим за извршење кривичног дела недозвољено складиштење робе из члана 176а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији и и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 10 (десет) месеци која се неће извршити уколико окривљени у року од 1 (једне) године не учини ново кривично дело и осуђен на новчану казну у износу од 20.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 15 дана од правноснажности пресуде, а уколико у остављеном року то не учини новчана казна замениће се казном затвора и то тако што се сваких започетих 1.000,00 динара казне има рачунати у један дан затвора. Обавезан је окривљени да суду на име паушала исплати износ од 10.000,00 динара, а ОЈТ Велика Плана на име трошкова кривичног поступка износ од 15.432,09 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде и под претњом принудног извршења. Према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и то 470 л енергента непознатог порекла, који се по правноснажности пресуде има уништити.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио бранилац окривљеног адвокат Милорад Рајић, због битне повреде одредаба крвичног поступка, погрешно и

непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона , са предлогом да се окривљени ослободи од оптужбе на основу члана 423. тачка 1. ЗКП или да се наведена пресуда укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Смедереву, у свом акту КТЖ бр. 96/26 од 05.06.2026. године, изнео је предлог да се одбије као неоснована жалба браниоца окривљеног и потврди пресуда Основног суда у Великој Плани К 31/23 од 17.03.2026. године.

Виши суд у Смедереву, као другостепени, одржао је седницу већа, размотрио целокупне списе предмета, заједно са побијаном одлуком и то у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнутих у жалби, у смислу одредбе члана 451. став 1. Законика о кривичном поступку и по оцени жалбених навода нашао:

- жалба је неоснована.

У жалби браниоца окривљеног се не истиче о којој се битној повреди ради, али из садржине исте произилази да је да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. Законика о кривичном поступку. Међутим, како су - супротно жалбеним наводима, разлози наведени у образложењу пресуде јасни, потпуни и непротивречни - како изреци, тако и међусобно, било је могуће испитати њену законитост и правилност.

Као неосновани оцењени су и жалбени наводи браниоца окривљеног да је првостепена одлука донета на основу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, будући да је првостепени суд правилно утврдио све чињенице и околности од значаја за одлучивање у овој кривично правној ствари.

Виши суд у Смедереву, као другостепени, налази да је првостепени суд на основу изведених доказа на главном претресу у потпуности на правилан и потпун начин утврдио чињенично стање и на тако утврђено чињенично стање правилно применио Кривични законик, при чему није учинио ниједну битну повреду одредаба кривичног поступка и правилно поступио када је окривљеног огласио кривим за извршење кривичног дела недозвољено складиштење робе из члана 176а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

Наиме, насупрот жалбеним наводима браноица окривљеног, првостепени суд је правилно утврдио да су се у радњама окривљеног критичном приликом стекли сви битни елементи кривичног дела недозвољено складиштење робе из члана 176а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, за које дело га је и огласио кривим, а што произилази из изведених доказа како писаних, тако и из саме одбране окривљеног Зорана Мировића, који иако негира извршење кривичног дела које му је стављено на терет признаје да је предметно уље купио на баржи у Смедереву, да за исто није добио нити рачун нити признаницу, а да је исто купио за сопствене потребе, за грејање породичне куће, за које није имао пратећу документацију о пореклу, као ни лиценцу за складиштење, при чему означени енергент није садржао потребан маркер, па су у потпуности неосновани наводи жалбе да није доказано да у радњама окривљеног постоје законски елементи кривичног дела недозвољено складиштење робе из члана 176а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

Неосновани су и жалбени наводи да ожалбена пресуда не садржи разлоге за доношење осуђујуће пресуде. Међутим, супротно жалбеним наводима, другостепени суд у потпуности прихвата разлоге које је у свом образложењу дао првостепени суд, те налази да је чињенично стање правилно и потпуно утврђено, а да су наводи жалбе упућени у циљу избегавања кривичне одговорности окривљеног, па је ове жалбене наводе оценио као неосноване и без утицаја на правилност и законитост првостепене пресуде.

Такође, неосновани су и жалбени наводи да није разумљиво да ли је питању енергент и који или је у питању гориво за моторни погон, јер је према извештају о узорковању и мерењу присуства концентрације маркера од 02.11.2022. године и извештају о испитивању тачке паљења енергента утврђено да је у питању уље непознатог порекла које не садржи законом прописане маркере, да је у питању дериват који се састоји од тежих фракција, које се могу сматрати уљем и од лаганих фракција, које дају врло ниску тачку паљења, који дериват се може користити као погонско гориво или енергент и представља акцизни производ у смислу члана 9. тада важећег Закона о акцизама ("Службени гласник РС" бр. 22 од 31.03.2001. и др. закључно са бр. 53. од 28.05.2021. године) и исти се не може сматрати моторним уљем или неким другим уљем.

Имајући у виду наведено, жалбени наводи у којима се даје другачија оцена изведених доказа која је супротна од оцене коју је дао првостепени суд, а коју у потпуности прихвата и Виши суд у Смедереву, су оцењени као неосновани и без значаја за другачију одлуку овог суда.

Са изнетих разлога, Виши суд у Смедереву донео је одлуку као у изреци пресуде на основу члана 457. ЗКП.

Виши суд у Смедереву, дана 06.10.2026. године

Записничар
Јована Николић, с.р.

Председник суда - већа
Судија Слађана Бојковић

ВИША СУДИЈА - ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА
Тачност преписа потврђује:
Управитељ - шеф одсека судске писарнице